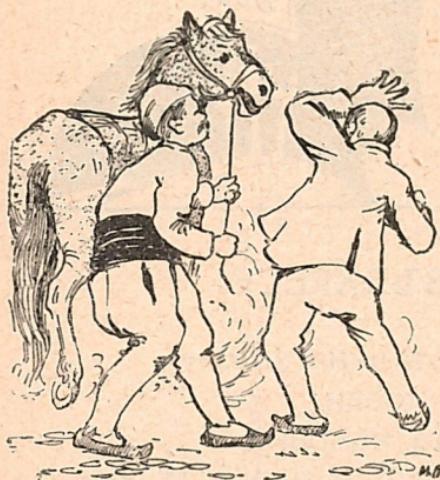

СЕЛЯНИНЪТ И НЕГОВИЯТ ЗЪЛЪ КОНЬ

Единъ селянинъ ималъ два коня. Единиятъ билъ добъръ и кротъкъ, а другиятъ билъ буенъ и зълъ и постоянно ядѣлъ бой. Дотегналъ най-после на селянина този зълъ конь, и той решилъ да го продаде, за да се отърве отъ него.

И, ето, единъ денъ той го извелъ на пазаря.

Спрѣлъ се тамъ и зачакаль купувачи. Не следъ много дошълъ единъ.

— Продавашъ ли този конь? — запиталъ той.

— Продавамъ го! — отвѣрналъ селянинътъ.

И купувачътъ се приближилъ да види зѫбите на коня. Но още не посегналъ къмъ устата му, коньтъ се изправилъ на задните си крака и следъ

това съ все сила захапалъ ржката на купувача. Купувачътъ извидалъ отъ болка и, като притисналъ съ другата си ржка ухапаното място, си заминалъ.

Не следъ много дошълъ другъ купувачъ.

— Продавашъ ли този конь? — запиталъ той.

— Продавамъ го! — отвѣрналъ селянинътъ.

И купувачътъ се навель да види, дали сѫ здрави краката на коня. Но още сѫщия мигъ той получилъ такъвъ силенъ ритникъ, че падналъ защеметенъ на земята. Следъ като дошълъ на себе си, той казалъ:

— Такъвъ конь не ми трѣбва, — и си заминалъ.

Следъ него дошълъ трети купувачъ.

И той запиталъ:

— Продавашъ ли този конь?

— Продавамъ го! — отвѣрналъ селянинътъ.

И купувачътъ се мѣтналъ върху гърба на коня, за да види, какъ може да носи. Изведенъжъ станало нещо съвсемъ неочеквано. Коньтъ започналъ дасевърти,